

Begrebet »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 og stk. 3 især et sted hvorfra foretagendet ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en grube, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes. Bygge-, anlægs-, monterings- og installationsarbejder, samt virksomhed, der består i planlægning, kontrol, rådgivning eller anden hjælpende personaleindsats i forbindelse med et sådant projekt, udgør dog først et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Ved beregning af 12 måneders perioden anses virksomhed, der udøves af et foretagende med interessefællesskab for udøvet af det foretagende, som det har interessefællesskab med, hvis de to foretagenders virksomhed i væsentlig grad er af samme art og vedrører samme projekt.

Artikel 5, stk. 5, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted. Stk. 6 og 7 behandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig agent ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis virksomheden udøves gennem en afhængig agent.

Endelig følger det af stk. 8, at det forhold, at et moderselskab i en stat har et datterselskab i en anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Af definitionen af udtrykket *fast ejendom* i artikel 3, stk. 1, litra f), følger, at udtrykket har den betydning, det har i henhold til lovgivningen i den stat, hvor ejendommen er beliggende. Udtrykket omfatter dog altid tilhører, levende og dødt inventar i landbrug og skovbrug, bygninger, rettigheder på hvilke bestemmelserne i privatretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom samt ret til variable eller faste vederlag for udnyttelse af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder eller anden naturforekomst, omfattes.

Af stk. 3 følger, at hvis besiddelse af aktier m.v. i et selskab, hvis væsentligste formål er at eje fast ejendom, giver indehaveren en brugsret til en fast ejendom, der ejes af selskabet, kan staten, hvor den faste ejendom er beliggende, beskatte indkomsten, der oppebæres ved anvendelse af denne brugsret. I Danmark vil sådanne indkomster ofte blive anset for udbytte. Der kan dog også være tale om indkomst af fast ejendom. Hvis der er tale om udbytte i henhold til dansk lovgivning, medfører denne bestemmelse, at Danmark anvender sin interne udbytteskattesats

på 25 pct. Der skal altså ikke ske nedsættelse af udbytteskatten i henhold til art. 10.

Artikel 7. Indkomst ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at indkomst ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet kan kildestaten beskatte den del af indkomsten, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Skibs- og luftfart

Artiklen bestemmer i stk. 1, at indkomst ved skibs- og luftfartsvirksomhed i *international trafik* kun kan beskattes i den stat, hvor personen, der oppebærer indkomsten er hjemmehørende, d.v.s. bopælsstaten.

Efter stk. 2 kan indkomst som oppebæres ved brug, vedligeholdelse eller udleje af containere m.v. kun beskattes i den stat, hvor personen, der oppebærer indkomsten er hjemmehørende, medmindre containerne alene anvendes mellem pladser i en anden stat. Endelig er i stk. 3 optaget en bestemmelse, hvor efter konsortier m.v. også er omfattet.

Artikel 9. Forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes som den ville have været, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte

Af stk. 1 og 2 følger at udbytte, der udbetales fra et selskab, der er hjemmehørende i en stat, til en person, der er hjemmehørende i en anden, kan beskattes i den stat, hvor personen er hjemmehørende. Hvis den til grund for udbyttet liggende aktiebesiddelse må henføres til et fast driftssted eller et fast sted, kan udbyttet dog beskattes dér hvor det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.